

Bogár László: A birodalom alkonya

2015 március 10. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

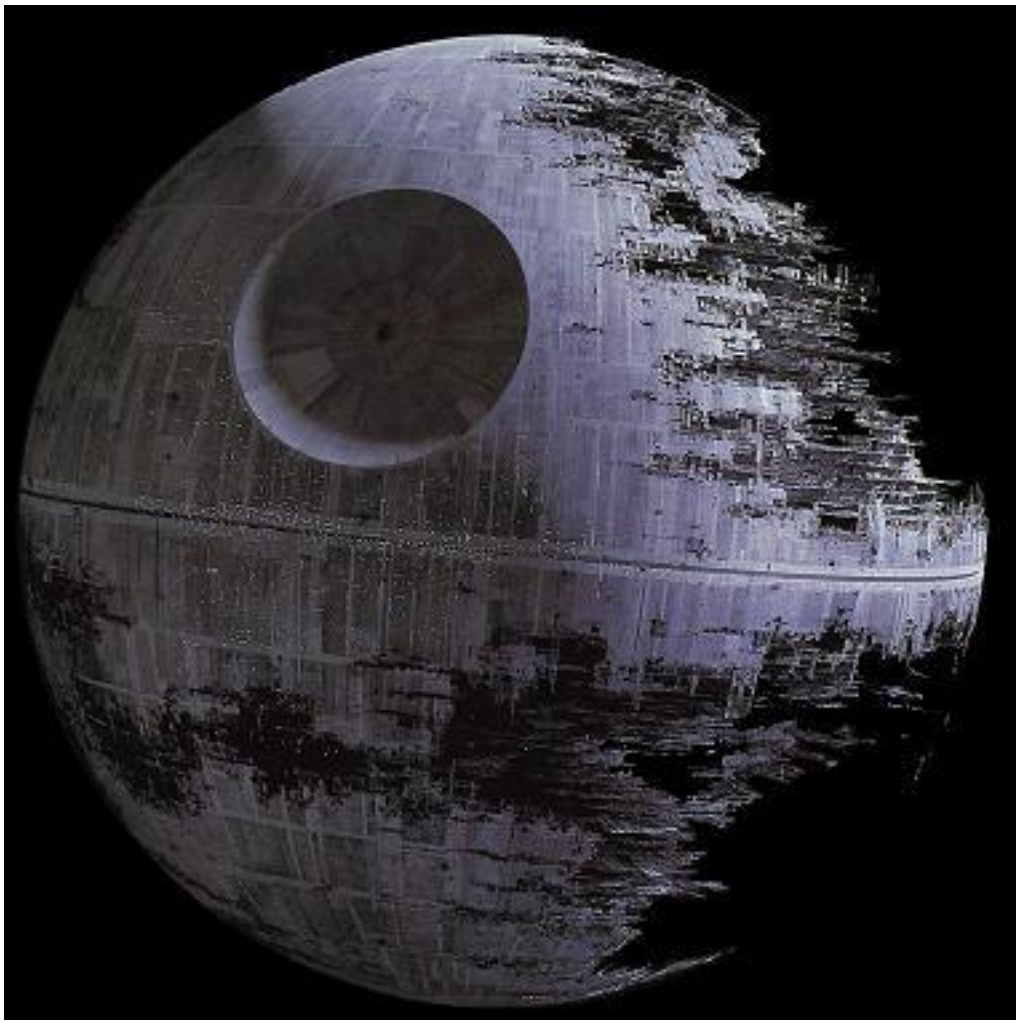
Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A második világháború óta lezajlott hetven év során az Amerikai Egyesült Államok egyértelm?en a világ ura volt.

Ma is az, de az ezt megalapozó jaltai egyezség összeomlani látszik. Joggal vet?dik fel azonban a kérdés, mi a baj, miért válik egyre képtelenebbé az „amerikai birodalom” globális uralmi funkciónak betöltésére. El?ször is azt kellene rögzíteni, hogy minden birodalom addig képes hatalmi pozícióját sikeresen megtartani, amíg az általa uralt entitás bels? er?forrás-áramlásának dinamikus egyensúlyát képes fenntartani. És mivel e birodalom által uralt entitás ma az egész világ, így azt kellene szemügyre venni, hogy a világ er?forrás-áramlási rendszerét miért képes egyre kevésbé sikeresen „üzemeltetni” a birodalom.

Az teljesen természetes, hogy minden birodalom er?forrásokat szív el a perifériáktól a birodalmi központ felé, ám a rendszer hosszú távú dinamikus egyensúlyának fenntartása azt követeli, hogy az elszívás intenzitása ne veszélyeztesse a perifériák elemi szint? m?ködését. És azt, hogy az elszívott javak ne csupán a birodalmi elitek hedonista vágyainak kielégítését szolgálják, hanem ezek segítségével sikeresen legyen képes m?ködtetni az egész birodalom komplex önújratermelési rendszerét.

Ha alaposabban megvizsgáljuk e két alapvet? kritérium érvényesülését, akkor azt tapasztalhatjuk, hogy az amerikai birodalom, akárcsak a császárkori Róma, nemcsak erre nem képes már, hanem hogy katasztrofálisan hibás döntéseivel éppenséggel saját magát számolja fel, méghozzá egyre nagyobb intenzitással. Lássuk, hogyan.

Ha megvonjuk az elmúlt hetven év mérlegét, azt láthatjuk, hogy nagyjából ennek az id?szaknak a felét?l, a hetvenes évek végét?l számítva, különös mintázatok jelennek meg a birodalom m?ködésében. Nagyjából itt kezd?dik el az a patologikus magatartás, amelynek lényegét legutóbb a tekintélyes Cato Institut vezet? elemz?je, Doug Bandow fogalmazta meg a nem kevésbé tekintélyes Forbes magazinban. Azt írja, hogy nagyjából a hetvenes

évek végét?l kezdve, az amerikai birodalmi elit egyre arrogánsabbá válik, egyre természetesebbnek tekinti, hogy a világ bármely pontján, bármikor, bármibe beavatkozhat, és teszi mindezt úgy, hogy az általa fennen hirdetett nyugatias demokrácia legalapvet?bb elveit is cinikusan figyelmen kívül hagyja. És mindeközben egyre inkább az válik jellemz?vé, hogy akárhol is avatkozik be, a helyzet ett?l a beavatkozástól egészen biztosan megromlik. Példa erre az egész közel-keleti helyzet, a nyolcvanas években az iraki–iráni háború kiprovokálása, Haiti, Szomália, Afganisztán súlyos fiaskója, a „színes forradalmak” a volt Szovjetunió térségeiben, önkényes etnikai elvek alkalmazása a Balkánon, az „arab tavasz” katasztrofális következményei.

Valahogy meg kellene tehát értenünk, hogy mindez miért történik. A legvalószín?bb ok az, hogy végzetesen felborulni látszik a világbirodalom er?forrás-áramlási rendszerének bels? rendje. A tökéletesen átgondolatlan, vagy legalábbis annak látszó, stratégiai lépések óriási hadászati kiadásokat igényelnek. Nagyságrendileg ez már évente csaknem ezermilliárd dollárt tesz ki. Az exponenciálisan növekv? „üzemelési” költségek nyomán békeid?ben példátlan államadósság alakult ki, és növekszik egyre gyorsabban, mert ugyan Amerika egy „nemzetállam” és „birodalom” egyszerre, de költségvetése csak a „nemzetállamnak” van, hisz a „birodalom”, mint tudjuk, „nem létezik”, vagy legalábbis csak a „gy?löletbeszél?k” és/vagy összeesküvés-elméleteket gyártók fantáziájában.

Így aztán a birodalom rohamosan növekv? kiadásait is a nemzetállam Amerikának kell megfizetnie. És mivel megszorításokra nem kerülhet sor, hisz akkor szertefoszlana az „amerikai álom”, és feltehet?leg eléggé ingerülten reagálna az az amerikai közép- vagy inkább fels? középosztály, amelynek jövedelmei körülbelül háromszor akkorák, mint ami e teljesítményért piaci alapon járna, a kör bezárul. Arról már nem is beszélve, hogy nagyjából háromszázmillió l?fegyver van e társadalmi szegmens háztartásaiban, ami elég vészjósló fejlemény. A több mint kétmillió börtönlakó fogva tartása pedig már így is meghaladja Magyarország egész éves nemzeti jövedelmét. Egyre súlyosabb helyzetet teremt az is, hogy a dollár mindezek nyomán egyre kevésbé képes korlátlan hatalmú „világpénzként” m?ködni, így az egyre gátlástalanabb globális pénzhatalmi oligarchia próbálja a birodalom finanszírozási hátterét biztosítani. Vagyis egyre inkább a hanyatló, szétes? birodalmak korszakát idéz? helyzet, „ördögi kör” van kialakulóban.

A perifériák egyre gátlástalanabb kifosztása növeli a lokális feszültségeket. A birodalmi elitek erre adott válaszainak hibás reakciómintái egyre patologikusabbá teszik a helyzetet, így aztán az egyre átgondolatlanabb, ingerülten meghozott döntéseikkel, rendkívül költséges módon valójában még rosszabb helyzetbe hozzák a világot, és benne magát a birodalmat is, mint az annak el?tte volt. Mindez a perifériák még brutálisabb kifosztását igényli, ami még nagyobb lokális feszültségeket vált ki, és minden kezd?dik elölr?l. A történelem nem nagyon ismer példákat arra, hogy ezekb?l a végzetes öngerjeszt? örvénylésekb?l bármely birodalom képes lett volna kiszabadulni. Világunk tehát nagyon veszélyes korszakba lépett. Minden lokalitás elemi érdeke, hogy józan és megfontolt döntéseivel próbálja ellensúlyozni a birodalmi hanyatlás pusztító következményeit.

Bogár László – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu

Ajánló